

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2017/04/1 – 2.04.2017

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie!

Jezus, nasz Ukochany, powiedział, że „nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich” (J 15, 13). Myślę o moich przyjaciółkach. Czy rzeczywiście oddają życie za nich? Czy może tylko oni służą mi, żeby było „fajnie”. Nie krzyw się, gdy przyjaciel Cię napomina, ale i Ty przez swoje życie i słowo nie wahaj się go napominać. Oczywiście z miłości i z miłością.

Krzyże i obrazy już zasłonięte. To mi przypomina, że warto już szykować się do spowiedzi na koniec Wielkiego Postu. Tyle już się wydarzyło. Tyle już mi Pan pokazał i tyle razy napominał. Najlepszy Przyjaciel. Największa Miłość.

ks. Robert Grohs, Proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Nawet w najtrudniejszych i wstrząsających chwilach Boże miłosierdzie i dobroć są większe od wszystkiego.” (1.03.2017)

„Poszczenie z sercem przepełnionym pychą robi więcej złego niż dobrego. Pierwszy post to pokora.” (31.03.2017)

„Modlitwa jest potężna, modlitwa zwycięża zło, modlitwa przynosi pokój.” (30.03.2017)

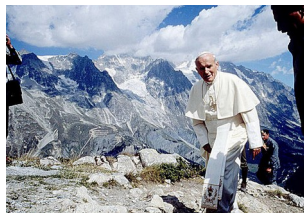
„Pokój wypływający z wiary jest darem: to łaska doświadczania, że Bóg nas kocha i zawsze jest u naszego boku.” (29.03.2017)

„Jeśli nauczymy się odczytywać każdą rzecz w świetle Ducha Świętego, to zdamy sobie sprawę, że wszystko jest łaską!” (28.03.2017)

„Strzec świętego skarbu każdego ludzkiego życia, od poczęcia aż do kresu, to najlepsza droga, aby zapobiegać wszelkim formom przemocy.” (27.03.2017)

Święta myśl od świętych:

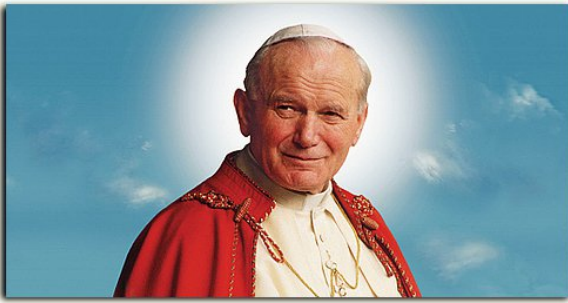
„Radości nie należy mylić z przelotnym doznaniem zaspokojenia i przyjemności, które często upaja zmysły i uczucia, później jednak pozostawia w sercu niedosyt, a czasem gorycz. Radość rozumiana po chrześcijańsku jest o wiele trwalsza i przynosi głębsze ukojenie: wedle świadectwa świętych potrafi przetrwać nawet ciemną noc cierpienia i w pewnym sensie jest „cnotą”, którą należy rozwijać.” (Św. Jan Paweł II)

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dziś rozpoczynamy drugi etap Wielkiego Postu poświęcony rozważaniu Męki Pańskiej. Dlatego w kościele i w naszych domach zasłaniamy krzyże, a w niektórych społecznościach również święte obrazy. Odstonimy je podczas świąt Triduum Paschalnego.
2. W piątek odbędzie się w naszej parafii uliczna droga krzyżowa. Zapraszamy do licznego udziału. Rozpoczęcie po Mszy św. wieczornej, około 18:45. W tym dniu nie będzie drogi krzyżowej o innej porze. Można zabrać ze sobą świece.
Już za tydzień w niedzielę główna procesja niedzieli palmowej rozpocznie się na placu „starego kościoła” o 11:45. Zapraszamy rodziny do wzięcia udziału w konkursie na najpiękniejszą palmę dla Jezusa.
3. W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek i piątek miesiąca. Stosowne modlitwy po Mszy św. wieczornej. Przypominamy, że od kilku miesięcy w pierwsze piątki mamy też Mszę św. o 7:00, szczególnie z myślą o tych, którzy pracują na drugą zmianę.
4. Dziękujemy panu Adamowi za zaoranie naszej parafialnej działki za domem św. Józefa. Nareszcie nie daje już o nas złego świadectwa. Dziękujemy również panu Józefowi za użyczenie pługa.
5. Polecamy nowy numer tygodnika „Niedziela”, a w nim między innymi artykuł dla młodych „Kamera, akcja, ... cięcie” o najlepszym scenarzyście oraz refleksje Witolda Gadomskiego o kolejnych przejawach wojny w Europie, a także o Kościele w Japonii oraz jak zwykle cenny artykuł ks. prof. Chrostowskiego.
6. Spotkanie Żywego Różańca odbędzie się za tydzień po pierwszej Mszy św.
W poniedziałek o 16:45 – kolejna próba asysty liturgicznej przed Świętym Triduum Paschalnym, które jest trzydniowym najważniejszym świętem w roku. To czas, w którym może dokonać się nasze odrodzenie. Potrzebujemy jeszcze kilku odważnych mężczyzn do służby przy ołtarzu w tym czasie.
Również w poniedziałek o 17:15 – kolejna okazja do zdania egzaminu teoretycznego przed sakramentem bierzmowania dla III klas gimnazjum.
7. Do zawarcia sakramentu małżeństwa przygotowuje się Krzysztof Wiśniewski i Agnieszka Mika obecnie należący do wojskowej parafii św. Barbary w Gliwicach. Gdyby ktokolwiek wiedział o przeszkodach do zawarcia tego małżeństwa, zobowiązany jest zgłosić to w kancelarii parafialnej.
8. Nadal zachęcamy do nabycia w zakrystii lub kancelarii świec na stół wielkanocny, tzw. paschalików, a także do składania ofiar do puszek przy figurze św. Izydora na tzw. posiłki Maryi do puszek przy figurze św. Izydora, z których korzystają dzieci w najbiedniejszych zakątkach świata. Na ten cel zebraliśmy już około 900 zł.

Dziś wyjątkowo po każdej Mszy św. przy wyjściu możemy spotkać naszego lektora Bartosza, który zbiera do puszek ofiary na Hospicjum Ziemi Częstochowskiej, które opiekuje się terminalnie chorymi i ich rodzinami.

Św. Papież Jan Paweł II

2 kwietnia przypada 12 rocznica odejścia do Domu Pana Św. Papieża Jana Pawła II.

Św. Jan Paweł II był pierwszym papieżem z Polski, jak również pierwszym od 455 lat biskupem Rzymu, który nie był Włochem. Odył 104 podróże zagraniczne,

odwiedził każdy kontynent, bywał w miejscach, do których nie docierali wcześniej inni papieże. Wprowadził Kościół w nowe tysiąclecie.

Pamiętam dzień wyboru Papieża Św. Jana Pawła II – 16 października 1978 roku – i radość, jaką wówczas czułam.

Pamiętam niezwykle klimat papieskich pielgrzymek do Polski. Pamiętam z jaką mocą w czerwcu 1979 roku w Warszawie, podczas pierwszej pielgrzymki do Polski, wołał: „Niech zstąpi Duch Twój! Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi! Tej ziemi!” Wołanie to powtórzył podczas spotkania na naszej ziemi w 1991 r., kiedy w oparciu o Dekalog i przykazanie miłości ze łzami uczył nas jak przeżywać czas wolności. Duch Święty odpowiada na to wezwanie. Rzeczywiście przemienia i odnawia nie tylko Polskę, ale całą Europę Środkową i Wschodnią. Dzięki temu dzisiaj żyjemy w wolnej, niepodległej Polsce. Brakuje nam jednak często życia Jego nauczaniem, a w zasadzie Jezusa, którego głosił.

Pamiętam Światowe Dni Młodzieży w Częstochowie, 14 i 15 sierpnia 1991 roku, z udziałem Papieża – ponad milion ludzi, Częstochowa „zakorkowana”, atmosfera jedności i braterstwa.

I wtedy i dzisiaj, kiedy piszę te słowa, odczuwam ogromne wzruszenie i „łza kręci się w moim oku”. Niezwykły Człowiek – aktor, człowiek słowa i obrazu. Niezwykły Kapłan - mistyczny i maryjny. Niezwykły Papież - znakomicie odnajdujący się w labiryncie public relations.

Charyzmatyczna, szlachetna Osobowość. Urzekająca duchowość.

Nie sposób słowami opisać Jego Wielkości.

Gorąco polecam książkę „Dar i Tajemnica”, w której Św. Jan Paweł II opowiada o sobie. Aby zachęcić do przeczytania, cytuję fragment mówiący o powołaniu kapłańskim.

(...) U POCZĄTKÓW... TAJEMNICA!

Historia mojego powołania kapłańskiego? Historia ta znana jest przede wszystkim Bogu samemu. Każde powołanie kapłańskie w swej najgłębszej warstwie jest wielką tajemnicą, jest darem, który nieskończenie przerasta człowieka. Każdy z nas kapłanów doświadcza tego bardzo wyraźnie w całym swoim życiu. Wobec wielkości tego daru czujemy, jak bardzo do niego nie dorastamy.

Powołanie jest tajemnicą Bożego wybrania: „Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili, i by owoc wasz trwał” (J 15,16). „I nikt sam sobie nie bierze tej godności, lecz tylko ten, kto jest powołany przez Boga jak Aaron” (Hbr 5,4). „Zanim ukształtowałem cię w łonie matki, znałem cię, nim przyszedłeś na świat, poświęciłem cię, prorokiem dla narodów ustanowiłem cię” (Jr 1,5). Te natchnione słowa muszą przejąć głębokim drżeniem każdą kapłańską duszę.

Dlatego też, gdy w różnych okolicznościach - na przykład z okazji kapłańskich jubileuszy - mówimy o kapłaństwie i dajemy o nim świadectwo, winniśmy to czynić w postawie wielkiej pokory, świadomi, iż Bóg nas „wezwał świętym powołaniem nie na podstawie naszych czynów, lecz stosownie do własnego postanowienia i łaski” (2 Tm 1,9). Równocześnie zdajemy sobie sprawę z tego, że ludzkie słowa nie są w stanie udźwignąć ciężaru tajemnicy, jaką kapłaństwo w sobie niesie. [...]

Moc tych słów jest porażająca! Tylko Człowiek głębokiej wiary i miłości mógł napisać takie słowa! Dar i Tajemnica!

Spuścizna pisarska Św. Jana Pawła II, zarówno apostołska (nauczania), jak i literacka, jest ogromna. W naszej parafialnej bibliotece posiadamy bogaty księgozbiór Mu poświęcony. Serdecznie zapraszam do odwiedzenia biblioteki – w każdą środę (z wyjątkiem dni świątecznych), w godzinach od 17.00 do 18.00.

Święty Janie Pawle II, módl się za nami!

Anna Knopik

Warto pościć i stale się nawracać

Warto pościć. Gdy człowiek pości, to fizycznie jest słaby, przychodzi ból głowy, głód, złe samopoczucie. A Bóg właśnie wtedy działa najbardziej, wtedy gdy jestem słaby. Gdy poszczę, bardziej otwieram się na łaskę Bożą. Bóg ma wtedy większy wpływ na mnie. W poście pojawia się w nas uległość wobec Boga, wyostają się nam zmysły odpowiedzialne za nowe, odświeżone spojrzenie na moje relacje z Bogiem.

Gdy nie jem, jestem jak ubogi, może nawet czuję jak pijak, zwyrodnialec, wykołajeniec, wyrzutek, szmata – a Bóg przygarnia, w pierwszej kolejności, właśnie tych najbardziej pokaleczonych. Jest tylko jedno zastrzeżenie – poszczący i ubodzy muszą otworzyć się na Jego miłosierdzie, uznać swoje grzechy, swoją duchową niedzę i podjąć z nimi walkę.

Wystarczy, że człowiek otworzy na Boga tylko szczelinę drzwi swojej duszy a w tą szczelinę natychmiast wleją się Boże łaski.

W Ewangelii św. Łukasza o synu marnotrawnym, syn najpierw mówi o swojej nędzy i o tym, że nie jest godny, że jest grzesznikiem:

„Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie; już nie jestem godzien nazywać się twoim synem: uczyni mię choćby jednym z najemników” (Łk 15, 18-19)

Św. Ambroży powiedział: „Któż rozpaczalby, gdyby łotr chciał wrócić do Jezusa”.

Pan Bóg kocha to, gdy człowiek uznaje swoją nędzę. Sam urodził się w biedzie, w stajence. Celem postu nie jest człowiek, ale ufność Bogu.

Nie ma ludzi nie do nawrócenia i nigdy nie jest tak, że jest zły czas na nawrócenie, albo jest zbyt późno na nawrócenie, dopóki jeszcze żyjemy.

W każdym, najpodlejszym człowieku, jest wystarczająco wiele dobra, by został on świętym i ma wystarczająco dużo czasu – by zostać świętym.

Dlatego też, godzina naszej śmierci jest tak często wspomniana w naszych modlitwach. Dlatego też, tak często prosimy o szczęśliwą śmierć, pojednanie z Bogiem, i wstawiennictwo świętych w godzinę naszej śmierci. Bo godzina ta jest najważniejszą godziną naszego życia.

Droga do nawrócenia prowadzi zawsze w dół, jest zawsze drogą unizniania się i wzrastania w pokorze, umniejszania i upokarzania siebie względem bliźnich.

Nie ma nawrócenia i nie ma świętości – bez pokory. Pokora pozwala nam wrócić do Boga.

Pycha duchowa, którą uosabiają Faryzeusze, jest najgorszym z grzechów. Wyrażać może się ona w słowach: „Ja już tyle poszczę, odmawiam tyle różańców, tyle Dróg Krzyżowych i Gorzkich Żalów i ... „ albo „Jak ja mogłem to zrobić, jak ja mogłem się tak zachować, jak ja mogłem tak zgrzeszyć ...” i nawet nie wiedząc kiedy, wpadam w grzech śmiertelny swojej pychy, rzekomej – własnej bezgrzeszności i doskonałości.

Nie wynosmy na wyżyny swoich cnót. Swoim życiem, wynosmy na wyżyny nasze „żywe” i prawdziwe relacje z Bogiem.

Warto pościć i stale się nawracać.

Wiesław Chrzanowski

(Tekst inspirowany naukami o. Marcina Ciechanowskiego)

Spodobało się Panu zmiążyć Go cierpieniem.

Jeśli On wyda swe życie na ofiarę za grzechy,
ujrzy potomstwo, dni swe przedłuży,
a wola Pańska spełni się przez Niego.

Po udrękach swej duszy,
ujrzy światło i nim się nasyci.

Zacny mój Sługa usprawiedliwi wielu,
ich nieprawości On sam dźwigać będzie.
Dlatego w nagrodę przydzielę Mu tłumy,
i posiadzie możnych jako zdobycz,
za to, że Siebie na śmierć ofiarował
i policzony został pomiędzy przestępców.

A On poniósł grzechy wielu,
i oręduje za przestępcami.

(Księga Izajasza 53, 10-12)

Patroni do poznania

(Coś dla rodziców dziecka wybierających imię
lub dla kandydatów do bierzmowania wybierających swojego patrona)

św. Ryszard de Wyche, biskup

Ryszard urodził się w 1197 r. w Anglii. Jako młodzieniec musiał zająć się administracją majątku rodzinnego. Odrzucił propozycje małżeńskie i po uporządkowaniu stanu majątkowego rodziny udał się na studia. Po ukończeniu studiów w Oxfordzie swoją wiedzę pogłębiał na uniwersytetach w Paryżu i Bolonii. Miał 38 lat, kiedy wybrano go rektorem uniwersytetu w Oksfordzie. Wkrótce potem, w 1237 r., został mianowany kanclerzem prymasa Anglii, św. Edmunda.

Na stanowisku rektora Ryszard zasłużył się pracą nad podniesieniem poziomu uniwersytetu w Oxfordzie tak, że wśród wszystkich uniwersytetów Europy zajmował on odtąd czołowe miejsce. Jako prawa ręka prymasa Anglii przyczynił się natomiast do przeprowadzenia koniecznych reform. Bronił także odważnie praw Kościoła wobec króla, Henryka III. Towarzyszył swemu ukochanemu pasterzowi w podróży do Pontigny, we Francji, gdzie też św. Edmund na jego rękach umarł. Przed śmiercią nakłonił jednak Ryszarda do przyjęcia święceń kapłańskich. Podarował mu także na pamiątkę drogocenny kielich. Po powrocie do Anglii Ryszard porzucił dotychczasowe stanowiska i objął skromne probostwo w Charing, a potem w Deal. Jednakże nowy prymas Anglii, Bonifacy, powołał Ryszarda ponownie na swojego kanclerza.

W 1244 r. został wybrany biskupem Chichester. Król Henryk III, znając nieustępliwość biskupa w obronie praw Kościoła, na wybór Ryszarda nie zgodził się. Mimo tego prymas potwierdził wybór. Wtedy Henryk III zajął dobra biskupie. Ryszard był zmuszony udać się do Rzymu, by papież rozstrzygnął sprawę. Papież Innocenty IV potwierdził w Lyonie wybór Ryszarda, a nawet osobiście udzielił mu sakry biskupiej. Na wiadomość o tym król z zemsty zagarnął biskupowi wszystkie dobra, nawet jego własne mieszkanie. Biskup zamieszkał więc po powrocie u jednego z proboszczów, w Tarring. By jednak nie być gospodarzowi ciężarem, w wolnej chwili pomagał mu przy uprawie roli. Trwało to dwa pełne lata, aż król, zagrożony klątwą papieską, oddał biskupowi dom i dobra biskupie. Zarządzenia, jakie pozostawił Ryszard, świadczą o jego gorliwości pasterskiej. Nakazał udzielać sakramentów bezpłatnie. Kapłanów zobowiązał do zachowania celibatu i do przebywania na miejscu, aby byli zawsze do dyspozycji swoich wiernych. Wymagał także, aby nosili strój kościelny. Wiernych zobowiązywał do

uczęszczania na Mszę świętą w niedziele i w święta. Szczególnie troskliwą opieką otaczał św. Ryszard kapłanów steranych wiekiem i chorobą. Starał się zapewnić im możliwie najlepszą pomoc.

Umarł niespodziewanie podczas wizytacji pasterskiej budującego się kościoła pw. św. Edmunda w Dover 3 kwietnia 1253 r. Kanonizacji dokonał papież Urban IV w 1262 roku. 16 czerwca 1276 roku w obecności króla Anglii, Edwarda I, wielu biskupów i dygnitarzy państwa, odbyło się uroczyste przeniesienie śmiertelnych szczątków Ryszarda do katedry w Chichester. Umieszczono je w bogatym sarkofagu pod głównym ołtarzem. W średniowieczu grób św. Ryszarda należał do najliczniej uczęszczanych miejsc pielgrzymkowych w Anglii. Niestety, Henryk VIII nakazał zniszczyć grobowiec św. Ryszarda jako bojownika o niezależność Kościoła od władzy świeckiej.

[za brewiarz.pl]

Intencje Mszalne

NIEDZIELA 02.04

7.30 Wypominki

8.00 + Msza za zmarłych polecanych w wypominkach

10.00 + Jerzego, Leona, Jadwigę Syguda, Annę Gogol

12.00 O Boże bł. dla Agnieszki Adamik z okazji 18 urodzin

O Boże bł. i zdrowie dla Ryszarda Schulz z okazji 50 urodzin
oraz o potrzebne łaski dla całej Jego rodziny

16.00 + Eugeniusza (10r.), Annę Głąb

Poniedziałek 03.04

7.00 + Bronisława Badorę od uczestników pogrzebu

18.00 + Czesławę Lamik od syna Grzegorza z rodziną

Wtorek 04.04

18.00 + Stanisława Szewczyka (10r.), Marię, Bogdana Szewczyków, Ryszarda, Krystynę, Juliana, Józefa Staszcyków, Hannę Staszcyk - Paszkowską

Środa 05.04

18.00 1) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej

2) + Jacka Organa (4r.), Jerzego Kwiendacz

3) + Teresę Kuzior i zm. z rodz. Kuziorów i Hillerów

4) + Andrzeja Lamika (1r.)

5) + Iwonę Ziental od rodz. Paruzelów i Dygów

6) + Bronisława Badorę od żony

7) + Ryszarda Maźniaka (31r.), Zofię, Wacława Adamik i Henryka

Zawłockiego

Czwartek 06.04

7.00 Za Parafian

18.00 + Teresę Lamik od bratowej Heleny z rodziną

Piątek 07.04

7.00 Za uzależnionych w różnoraki sposób rodziców

18.00 1) + Franciszka Bugaj od chrześniaka Piotra z rodziną

2) + Czesławę Lamik od pracowników Publicznej Szkoły Podstawowej Stowarzyszenia Przyjaciół Szkół Katolickich im. Jana Pawła II w Biezeniu

Sobota 08.04

9.00 + Teresę Lamik od koleżanek z Koła Gospodyń

18.00 + Jana Schulz (2r.)

NIEDZIELA PALMOWA – WIELKI TYDZIEŃ 09.04

8.00 + Teodorę, Józefa Kożuch, Cecylię,
Franciszka Chudych, Czesława Mastalerza,
Włodzimierza Zawadę

10.00 1) + Kazimierza (5r.), Marianę,
Apolonię Kempa

2) + Danielę Lizoń (1r.), Ryszarda Lizoń (26r.),
Irenę Sołtysiak

12.00 Za Parafian

16.00 + Józefa Suchanka, Ewę, Julianę,

Franciszka Stobrawów, dziadka Józefa, Annę, Bronisława Kasprzak

Msze św. w Niedziele i święta wolne od pracy

8:00, 10:00, 12:00, 16:00

Msze św. w dni powszednie

7:00 (poniedziałki i czwartki), 9:00 (soboty),

18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nabożeństwa

I-czwartkowe i I-piątkowe – 18:30; I-sobotnie – 9:40

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Trzeci piątek miesiąca – 20:00-21:00

Codzienna modlitwa różańcowa

Od niedzieli do piątku – 7:30; w sobotę – 9:40

Owiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i soboty miesiąca

Grupy – Ministranci i lektorzy, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży, Akcja Katolicka, Żywy Różaniec

Biblioteka parafialna – w domu katechetycznym, czynna w środy od 17:00

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy – tel. 504843975

Kontakt – ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiawreczyca.pl